

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/189/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513010574
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2513010574.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci odsúdeného K. J., v konaní o premene trestu povinnej práce na trest odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 23.09.2019, č.k. 1T/103/2013-117, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.11.2019 v Trnave a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného K. J., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa 55 odsek 4 Trestného zákona rozhodol, že odsúdený K. J., zavinene nevykonával trest povinnej práce v určenom rozsahu, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/103/2013 zo dňa 23.10.2013, právoplatný 23.10.2013, vo výmere 200 hodín a preto mu premenil nevykonanú časť trestu povinnej práce vo výmere 104 hodín a 30 minút na trest odňatia slobody v trvaní 52 (päťdesiatdva) dní. Zároveň podľa § 55 odsek 4 Trestného zákona s poukazom na § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona odsúdeného pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený zavinene nevykonával práce v určenom rozsahu a to napriek tomu, že bol poučený o podmienkach výkonu trestu povinnej práce, ako aj o možnosti premeny trestu povinnej práce, alebo jeho zvyšku na trest odňatia slobody. Jednoročná lehota na vykonanie trestu povinnej práce odsúdenému mala plynúť od 15.03.2018 do 15.03.2019, avšak bola mu predĺžená z dôvodu konania o upustení od výkonu trestu do dňa 25.06.2019, pričom okresný súd mu do vykonaného trestu započítal aj práce vykonané v dňoch 12.07.2019 v rozsahu 5 hodín a 02.08.2019 v rozsahu 8 hodín, hoci to bolo po lehote na vykonanie tohto trestu.

Odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nepredložil okresnému súdu žiadne potvrdenie, ktoré by preukazovalo skutočnosti uvedené vo vyššie citovanom § 55 odsek 1 písmeno a) až d) Trestného zákona. Z lekárskeho správy podľa názoru okresného súdu nevyplýva, že by nemohol vykonávať ľahšie pomocné práce, ktoré mu boli obcou pridelené. O tom, že bol odsúdený schopný vykonávať trest povinnej práce svedčí aj skutočnosť, že popri výkone trestu vykonával v obci aj aktivačné práce za účelom toho, aby mu bola poskytnutá dávka. Odsúdený mal podľa názoru okresného súdu dostatočne dlhú dobu na vykonanie uloženého trestu, pričom táto doba mu bola dokonca o viac ako tri mesiace predĺžená. K argumentu odsúdeného, že práce v rozsahu 19,5 hodiny si zapísal ako aktivačné práce, ale keďže nedosiahol 32 hodín mesačne, nebol mu za tieto práce v rozsahu 19,5 hodiny vyplatený aktivačný príspevok, okresný súd uviedol, že započítať takto vykonané aktivačné práce do trestu povinnej práce bolo vecou odsúdeného, pokiaľ súčasne v obci vykonával práce z titulu trestu povinnej práce ako aj z titulu aktivačného príspevku, na aký účel si tieto práce zapíše a eviduje.

Proti tomuto uzneseniu podal zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený (č.l. 123 spisu). Uviedol v nej, že nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu o premene trestu povinnej práce na výkon trestu odňatia slobody. Požiadal o upustenie od zvyšných neodpracovaných hodín, prípadne aby mu bolo opätovne predĺžený termín na odpracovanie si uložených mu verejnoprospešných prác.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č. l. 112 spisu).

Krajský súd podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku na základe riadne podanej sťažnosti odsúdeným, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Sťažnostný súd zhodne ako okresný súd zistil, že :

- odsúdený K. J. bol Rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 23.10.2013, sp. zn. 1T/103/2013, právoplatným dňa 23.10.2013 odsúdený pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona k trestu povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

- uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 25.06.2018, sp. zn. 1T/103/2013, právoplatným dňa 25.06.2018 bolo rozhodnuté o neupustení od výkonu trestu povinnej práce.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného K. J. nie je dôvodná.

Podľa § 422 Trestného poriadku, výkon trestu povinnej práce upravuje osobitný zákon.

Podľa § 55 ods. 4 Trestného zákona, ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo zavinene nevykonával práce v určenom rozsahu, alebo nespĺnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu.

Súd I. stupňa správne procesne postupoval, keď vo veci nariadil termín verejného zasadnutia, na ktorom mal možnosť odsúdený, ako aj prokurátor v konaní pred súdom sa vyjadriť k dôvodom, pre ktoré bolo potrebné rozhodnúť o premene trestu povinnej práce na trest odňatia slobody.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia v súlade s § 176 odsek 2 Trestného poriadku uviedol všetky relevantné skutočnosti a právne úvahy, na základe ktorých rozhodol o premene o premene trestu povinnej práce na trest odňatia slobody.

Sťažnostný súd sa správnymi úvahami obsiahnutými v napadnutom uznesení v plnej miere stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje a to preto, že tieto plne zodpovedajú obsahu spisového materiálu.

V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovane vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

Sťažnostný súd uvádza, že súd I. stupňa rozhodol v súlade so zisteným skutkovým stavom a správne o premene trestu povinnej práce na nepodmienečný trest odňatia slobody a to vzhľadom na zistenie, že odsúdený vykonával len z časti trest povinnej práce a neodpracoval uložený trest v celom rozsahu, o možnosti premeny trestu povinnej práce na trest odňatia slobody bol poučený, pričom mal dostatok času (aj s prihliadnutím na predĺženie lehoty na vykonanie trestu povinnej práce do dňa 25.06.2019) na vykonanie celého trestu povinnej práce. Rovnako správne rozhodol súd I. stupňa, keď za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadil jeden deň trestu odňatia slobody, teda 104 celých hodín nevykonaného trestu povinnej práce premenil na 52 dní trestu odňatia slobody. Záverom je potrebné

uviesť, že aj samotná sťažnosť odsúdeným smerovala k predĺženiu doby na odpracovanie trestu povinnej práce, čo sťažnostný súd len utvrdilo v tom, že odsúdeným prezentované zdravotné ťažkosti nie sú tak vážne, aby mu bránili vo vykonaní celého trestu povinnej práce.

Sťažnostný súd je toho názoru, že v prípade odsúdeného je premena trestu povinnej práce na trest odňatia slobody potrebná, nakoľko boli splnené zákonné podmienky na premenu tohto a preto neprichádza do úvahy žiadny iný postup, len premena trestu tak, ako to učinil súd I. stupňa v napadnutom uznesení.

Podľa § 48 ods. 4) Trestného zákona, súd môže zaradiť páchateľa aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchateľa za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchateľa aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchateľa, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchateľa obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Súd I. stupňa správne postupoval, keď odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu v tejto trestnej veci nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Krajský súd preto nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia v prospech odsúdeného preto o jeho sťažnosti rozhodol tak, že ju zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.